

مشاهداتی در رابطه با پخش خواربار در میان مردم

کامبیز باسطوت 02/25/14

نوشتاری که زیر عنوان " فقر و غارت مردم در خیابانها به نمایش در آمد" که همراه با عکس هائی منتشر شده است گویای نکته های قابل ملاحظه ای است. نخستین نکته ای که این نوشتار بما میگوید این است که گویا مشکلات ایران از هشت سال گذشته شروع شده چون احمدی نژاد رئیس جمهور بوده است. نویسنده اظهار نارحتی میکند که این جریان در سالگرد انقلاب 57 صورت گرفته است و متأسف است که چرا با این کار به انقلاب 57 توهین شده است و آنرا بزرگترین خیانت به آرمان های واقعی انقلاب میدانند در حالیکه ما میدانیم مشکلات مردم ایران از روزی شروع شد که حکومت اسلامی خمینی آغاز شد و آنچه پس از آن اتفاق افتاد خارج از آرمان های انقلاب اسلامی نبود. در این نوشتار بدستی به تبلیغ حکومت اسلام سیاسی برای افزایش جمعیت کشور تا 200 و 250 میلیون حمله شده است و مجتبی خامنه ای را بخاطر دخالتش در دولت محکوم کرده است. همچنین در این میان نویسنده به بازداشت خانگی موسوی و کروبی اشاره مینماید و آنرا محکوم مینماید. در همین حال اظهار میدارد که عکس ها به کره شمالی مربوط نیست در حالیکه ما میدانیم در کشور کمونیست کره شمالی به مردم سبب خوراکی نمیدهند و مرد فقیر باید با گیاهان بیابان خوراک خود را تهیه کند.

از طرف دیگر خواننده پی میبرد که این نوشتار طرفدار روحانی است چون میگوید با آزادی خیلی از زندانی ها، البته زندانی های اصلاح طلب سه دهه گذشته، آنها میتوانند به دولت روحانی برای مدیریت بهتر کمک کنند. باز هم در حمله به دولت احمدی نژاد با پشتیبانی خامنه ای علت جایگزین کردن خواربار مجانی، البته در دولت روحانی، بجای پول نقد بجای رایانه های که نویسنده علت گرانی و تورم میدانند بجای طرح کوپن کالا که تصویری کمونیستی دارد طرح سبب خواربار را اجرا کردند.

این نوشتار که بطور در هم برهمی نوشته شده است و خواننده را در دنبال کردن هر جمله سرگردان میکند و نشان میدهد از نرم افزار فارسی بدی استفاده شده است، از هر فرصتی استفاده میکند تا دوران دولت احمدی نژاد را محکوم کند. نویسنده از مجلس و نمایندگان آن نیز بشدت انتقاد مینماید، مجلسی که دست چین شده شورای نگهبان است و بشدت سعی شده بود تا اصلاح طلبها وارد آن نشوند. نویسنده برای محکوم کردن خامنه ای به گفته ای از او اشاره میکند که میگوید "هر انقلابی ریزش و رویش دارد" که بیشتر با این عبارت پیش از این گفته شده است "انقلاب فرزندان خود را میبلعد" و رویش آن افراد گوش بفرمان دیکتاتور هستند که پادشاه آن پول های قابل ملاحظه است. نویسنده برندگان انتخابات 1388 را کودتاچیان مینامد که باید محاکمه شوند و از به محاکمه کشیدن فرماندهان بسیج و سپاه و سخنرانان نماز جمعه را مطرح میکند که نقش بنیادی در سرکوب شورشهای پس از انتخابات 1388 داشتند.

دادن خواربار مجانی به مردم در آمریکا زیر نام "تمبر خواربار" انجام میشود و واجدان شرایط با پر کردن پرسشنامه و تأیید شدن آن تمبر خواربار میگیرند که میتوانند در بعضی از فروشگاه ها مانند پول برای خرید خواربار خرج کنند. در این برنامه خواربار مجانی سوه استفاده هائی میشود و در دوران اوباما تعداد مردمی که تمبر خواربار میگیرند و از آن استفاده میکنند به چهل و هفت ملیون نفر افزایش یافته است. بنابراین بخودی خود پخش خواربار مجانی در میان مردمی که به آن احتیاج دارند کردار بدی نیست. آشکار است که مقامات حکومت اسلامی در انجام دادن این برنامه خواربار مجانی مانند سایر برنامه های خود برنامه ریزی بدی برای اجرای آن کرده اند و روش در صف ایستادن بدون تعیین واجدین شرایط زمینه را برای ایجاد مشکلات فراهم کرده است. همچنین تمام کسانی که در این صف دراز ایستاده اند ضرورتاً محتاج به آن نیستند بعضی شاید میخواهند بعد از گرفتن خواربار خود آنرا بفروشند، بعضی شاید آنچنان صرفه جو هستند که نمیتوانند از این خواربار مجانی بگذرند و مثلاً "کوفت باشه مجانی باشه" را بیاد میاورند. در سال های 1980 زمان رئیس جمهوری ریگان دولت پنیری را که از کشاورزان برای حمایت از آنها خریده بود آنچنان زیاد شده بود که دیگر نمیتوانست انبار کند و خرج انبار و سرد خانه آنقدر زیاد بود که دولت پنیر خریداری شده خود را مجانی در میان مردم فقیر پخش کرد در نتیجه خبر فروش پنیر در خیابان ها بزودی پخش شد.

در مورد دعوا در میان خانم ها مقصر اصلی و واقعی شهروندانی هستند که در صف بودن و برای فضای آسودگی یکدیگر در صف ارزشی قائل نیستند و اقدام به کردار زشت دعوا در صف و هل دادن یکدیگر کرده اند. بدون تردید این یک مشکل اجتماعی است و با آموزش و سرزنش باید به مردم کردار مدنیت شهروندی در اجتماع را نشان داد و تبلیغ کرد تا آنرا تبدیل به فرهنگ اجتماعی کرد. از طرف دیگر این کردار خانم هائی که سر دعوا با یکدیگر داشتند گزارش از گسترش کردار خشونت آمیز در دوران حکومت جمهوری اسلامی میدهد و بی توجهی مأموران انتظامی به حفظ آرامش و صلح در میان مردم است. در حالیکه مأموران انتظامی برای اجرای مقررات اسلامی دست به هر خشونتی میزنند. مدنیت شهروندی و احترام به حقوق دیگران مانند وارد شدن به صف در جلوی دیگران و یا هل دادن و چسبیدن به دیگران و به فضای آسودگی دیگران تجاوز کردن بهیچوجه ارتباطی به فقیر و یا ثروتمند بودن ندارد و آنرا در صف سینما و یا رستوران هم میشود دید.

نویسنده ادعا میکند که جمع شدن مردم برای دریافت سید خواربار نشانه فقر گسترده است و همینطور ادعا مینماید آنهایی که در زندان هستند، بخوانید اصلا طلبان، میتوانند مشکل فقر در کشور را حل کنند. در صورتیکه حتی کشورهای صنعتی و پیشرفته با پول فراوانی که برای این منظور خرج کرده اند و مینمایند هنوز با این مشکل روبرو هستند و گروه های سیاسی دولت های یکدیگر را متهم به عامل آن بودن میکنند. در کشورهای دمکراسی هرکدام آنها توانسته اند فقر را تا حدودی تسکین دهند اما نتوانسته اند آنرا از بین ببرند. وعده نویسند مانند وعده برق و آب مجانی خمینی است که ساده لوهای زیادی را به میدان جنگ فرستاد و به صف های خواربار کشاند.

بطور کلی نویسنده یک اصلاح طلب است که سعی مینماید با عوام فریبی و استفاده از جریان سبب خوراکی به خامنه ای و فرزندش مجتبی، دولت احمدی نژاد، مجلس انتخابی خامنه ای، و فرماندهان سپاه و بسیج حمله کند بدون اینکه به اسلام سیاسی دشمن آزادی مردم و دمکراسی که او رهبرانش را ذکر مینماید اشاره ای بنماید. رژیم اسلام سیاسی جمهوری اسلامی در کلیت دشمن مردم ایران است و این خواب که اسلامی های دیگری میتوانند آزادی های بنیادی مردم را به آنها بازگردانند یک توهمی بیش نیست مردم ایران برای دومین بار به چاه جهالت و عقب گرد تاریخی دست نخواهند زد. اسلام سیاسی با ملا و آخوند و پامبری هایش چهره زشت جنایتکارش و دشمنی با آزادی های مردم را بخوبی نشان داده است.

www.iranpolitics.org

info@iranpolitics.org